

facetten van een verbouwing goed beheerst, hoef je op niemand te wachten. Gedoe, zoals dat de stuka-door kan niet komen omdat de loodgieter nog niet is geweest, daar doe ik niet aan."

Julie werken als een familiebedrijf. Hoe is dat zo gegroeid?

Hennie: "Ik zag Hub werken tijdens een verbouwing van het kantoor waar ik een ICT-opleiding volgde. Het klikte. Hij had alleen wel aparte huwelijksvoorwaarden."

Hub: "Trouwen is prima, maar dan doe je wel mee!"

Hennie: "Ik heb er nooit spijt van gehad. We hebben een mooi leven."

Hub: "Zij vormt de hersens van ons bedrijf."

Hennie: "Ik heb de MEAO gedaan, doe de administratie, opper, ben duivelstoejager en bestel de materialen. En we hebben drie kinderen, die neem ik ook voor mijn rekening."

Tijdens het gesprek schuift Laura aan, de dochter des huizes. Met reden, want crisis of geen crisis, Laura wil per se aan de slag in de bouw. Ze blijkt een liefhebber van het ambachtelijk metselwerk.

Laura: "Metselen vind ik heel erg leuk, ik ben inmiddels niveau 3 metselaarster. Ja, ik ben het enige meisje in de klas. De jongens hebben er geen problemen mee. Ze vinden dat ik goed kan metselen, dat helpt. Maar ik ben er nog niet. Ik wil net als Hub meerdere technieken onder de knie krijgen. Ik ga ook de opleiding tegelzetten en timmeren volgen, zodat ik straks allround ben. Dan ben je ook minder kwetsbaar wat werk betreft en kan ik vaker met mijn vader gaan klussen."

Hennie: "Het zat er al vroeg in. Als driejarige liep ze al vrijwillig met steigerplanken te sjouwen. Laura werkt af en toe met ons mee, maar het is belangrijk dat ze het vak eerst bij leerbedrijven onder de knie krijgt."

Laura: "Een goede leermeester is doorslaggevend. Mijn leermeester steekt echt tijd in me, hij zit er bovenop. Ik zie dat andere leerlingen het wat dat betreft minder hebben getroffen. Een jongen die via een ander bedrijf bij mijn leermeester belandde, moest alles opnieuw leren. Hij kon de voegen niet eens behoorlijk uitkrabben."

Hub hoort het verhaal geprikkeld aan, hij vindt dat de huidige opleiding het vakmanschap te weinig stimuleert.

"We weten wat we hebben, we weten niet wat daar vanaf gaat. Die onzekerheid is niet goed voor onze branche."

Hub: "Op de oude LTS leerde je drie jaar lang praktijkgericht een vak. Dat is niet zo op het vmbo-kader. Krijgen die gasten theoretische vakken waarbij ze zich vervelen. Het vak zelf leren begint pas daarna, maar dan is de motivatie vaak al weg. Zonde, want dat scheelt een hoop vaklui. Die zullen we straks nog missen als vele vakmannen met pensioen gaan."

Pensioen, dat is iets waar Hub nog niet aan moet denken. Hij weet naast de opdrachten ook tijd vrij te maken om zijn huis te bouwen. Op het dak en de kozijnen en het storten van de kelder na, heeft hij alles zelf gedaan. En Laura het mestelwerk?

Hub: "Nee, dat heb ik ook zelf gedaan. Zij was er nog niet aan toe."

Laura: "Ik had het beter gedaan."

Hub kijkt geamuseerd naar zijn dochter. Ze is uit hetzelfde hout gesneden: perfectionistisch ingesteld, hart op de tong.

Laura: "Met mooie details als muizentanden. Maar Hub wilde dat niet."

Hub: "Die bouwstijl past hier niet. Daarbij maken muizentanden het metselwerk gevoelig voor algengroei en mos."

Laura: "Hub kan geweldig stuken, dat moet je zien." We maken een rondje door het nieuwe huis. Het perfect stuc- en schilderwerk valt inderdaad op, ook een ronde muur en de togen laten vakwerk zien. Blikvanger is een trap van essenhout.

Hub: "Dat hout is net zo hard als eiken, maar heeft een mooiere vlam."

Hub koos ook voor moderne vormen van energiebesparing, zoals zonnecollectoren en een WTW, warmteterugwinning.

Kiezen je klanten vaker voor dergelijke oplossingen?

Hub: "Alleen als het niet teveel kost. Je moet mensen op de mogelijkheden wijzen. Badkuipen met wediplaten isoleren, dat soort werk kan ik goed verkopen. Want met wediplaat bespaart de klant niet alleen energie, je kunt als vakman ook een degelijke oplossing bieden. Dat spreekt aan."

Zitten jullie nog goed in het werk?

Hub: "Ik heb een vaste klantenkring, krijg werk dankzij mond-tot-mondreclame. Maar ik ben niet meer met drie verschillende klussen tegelijk bezig. Mensen houden de hand op de knip, dat zie ik en dat hoor

"Veel mensen stellen het noodzakelijk onderhoud uit. Dat werk gaat een keer loskomen."

ik. Iedereen wil horen wat het kabinet gaat doen, merken we. We weten wat we hebben, we weten niet wat daar vanaf gaat. Die onzekerheid is niet goed voor onze branche. Gelukkig hebben wij verzekeringschades, dat loopt gewoon door. Wij herstellen de schade van ramkraken, inbraken en vernielingen. Maar het aantal badkamers is flink teruggelopen. Ergens ben ik blij dat de gekte over is. Het is beter zo, ik word ook een dagje ouder. Vrijdagmiddag ben ik thuis, een beetje rommelen, dat bevalt goed."

Hennie: "Waar ik me over verbaas, zijn de uurprijzen die andere vakmannen inmiddels vragen. Laatst bood een man aan voor 12,50 euro per uur te komen werken. Dat is toch pure wanhoop, van zo'n prijs kun je niet leven. Je ziet ook de gemiddelde aanneemsom voor badkamers dalen. Hier in de buurt zat een badkamerzaak met exclusief sanitair en peperdure tegels. Een badkamer kostte al snel 70.000 euro. De directeur besliste wie naar binnen kwam. Die zaak is dus gesloten. Overigens hadden we al geen klussen in deze prijsklasse meer."

Hub: "Ik vraag me af of het verstandig is om zwaar onder de prijs te werken. Ik denk dat veel jongens gaan afhaken, want met zulke lage uurprijzen houd je het niet lang vol. Daarbij, de economie is nu slap. Maar trekt het werk aan, kun je dan je prijs verhogen? Veel mensen stellen het noodzakelijk onderhoud uit. Dat werk gaat een keer loskomen. Overigens begrijp ik de klant niet: ze zijn door het uitstel straks veel meer geld aan het onderhoud kwijt."

Hennie: "Wat dat betreft ziet de toekomst er voor ons soort bedrijfjes niet slecht uit."

Klusser vanaf het eerste uur

Maak kennis met een overlever van 56 jaren jong. Hub Gooren, klusser en VLOK-lid van het eerste uur, kwam ooit hardhandig in aanraking met de destijds gevreesde Economische Controledienst, trotseerde de bouwmalaise van de jaren tachtig en weet ook de huidige dip aardig te omzeilen. Zijn bedrijf Hub Gooren staat als een huis, met dank aan zijn meewerkende vrouw en dochter.

JAAP VAN RIJN

De rit naar het Noord-Limburgse Ysselsteyn voert langs velden met aspergebedden. Helaas houdt een koude noordenwind het witte goud in toom. Jammer, want zo valt er geen maaltje asperges te scoren. Ysselsteyn is de woonstee van de bouwfamilie Gooren. Het kerkdorp in het hart van de Peel werd in 1921 ontworpen door Hendrik Albert van Ysselsteyn, de toenmalig minister van Landbouw. Het sociale leven blijkt hier nog springlevend: 70 procent van de 2170 inwoners is aangesloten bij één van de vele verenigingen. In de regio staan Ysselsteyners bekend als hardwerkende mensen. De plaatselijke wielervederger Peter Winnen, die tijdens de Tour de France twee keer als eerste de Alpe d'Huez bedwong, staat wat dat betreft symbool voor de ware Ysselsteyner. Toen Hub Gooren voor het eerst in 1983 op het erf van de familie Gooren is het lastig kiezen. Bellen we aan bij de imposante villa die bijna klaar is of houdt de vakman huis in een van de drie loodsen, waarvan er één deels als woning fungeert? Hub Gooren heeft de auto al gehaald en staat bij het hek te wachten. We lopen langs een zelfgebouwd zwembad van gebruikte stenen waar je een stevig baantje in kunt trekken. Deze vakman heeft zijn zaakjes zichtbaar voor elkaar.

Wanneer bent u in 1983 begonnen. Toen mocht je zonder papiertje nog geen kraanleertje vervangen (beroepsgroepen werden nog beschermd door de vestigingwet, red.). Hoe kon je als klusser de kost verdienen?

Hub Gooren: "Door creatief te zijn."

Zijn vrouw Hennie vult Hub aan: "Hub was toen een beetje stout. Ik heb hem op het rechte spoor gehouden."

Hub grinnikt.

Hub: "Ik ben niet vrijwillig klusser geworden. Begin jaren tachtig was het in de bouw net zo erg als nu. Na tien jaar werken bij de baas stond ik op straat."

De toekomst van bouwbedrijf Hub Gooren is een vrouw.

Maar de mensen hier wisten dat ik een vakman was en adviseerden me voor mezelf te beginnen. Dat heb ik geweten. Ik werd tweemaal door de Economische Controledienst bekeurd, ik ben aangedragen. Een keer voor het vervangen van drie tegels en een keer voor het schilderen van een poppenhuis. Dat noemden ze schilderwerk...

Het vrije bestaan trok me, ik wilde niet meer terug naar een baas. Maar illegaal klussen ging dus niet werken. Ik heb in de avonduren mijn aannemerspapieren gehaald. Dat viel vooral in de wintermaanden niet mee. Sta je de hele dag in de kou te werken, kom je 's avonds ineens in zo'n warm gestookte klas. Ik moest moeite doen om tijdens de les niet in slaap te vallen."

Dus je hebt je aannemerspapieren, maar je biedt je toch aan als klusser. Waarom?

Hub: "Als aannemer vragen ze je voor funderingen, grote bouwwerken, dat soort werk. Dat wilde ik niet, ik ging voor de verbouwingen. Het bleek een goede keuze, op een gegeven moment hadden we drie man personeel. Ik was vooral bezig met dingen regelen, niet met klussen. Ik ben niet graag afhankelijk van anderen. Daarbij ben ik een perfectionist, dus heb je gauw woorden met iemand die het niet doet zoals jij het wilt. Ik ben van origine metselaar en timmerman en zie het direct als iets niet recht is. Met iemand met zulke ogen is samenwerken een uitdaging. Dus heb ik van de jongens afscheid genomen."

Ik pak bij voorkeur een klus van a tot z aan. Als je alle

Klusser vanaf het eerste uur

Maak kennis met een overlever van 56 jaren jong. Hub Gooren, klusser en VLOK-lid van het eerste uur, kwam ooit hardhandig in aanraking met de destijds gevreesde Economische Controledienst, trotseerde de bouwmalaise van de jaren tachtig en weet ook de huidige dip aardig te omzeilen. Zijn bedrijf Hub Gooren staat als een huis, met dank aan zijn meewerkende vrouw en dochter.

JAAP VAN RIJN

De rit naar het Noord-Limburgse Ysselsteyn voert langs velden met aspergebedden. Helaas houdt een koude noordenwind het witte goud in toom. Jammer, want zo valt er geen maaltje asperges te scoren. Ysselsteyn is de woonstee van de bouwfamilie Gooren. Het kerkdorp in het hart van de Peel werd in 1921 ontworpen door Hendrik Albert van Ysselsteyn, de toenmalig minister van Landbouw. Het sociale leven blijkt hier nog springlevend: 70 procent van de 2170 inwoners is aangesloten bij één van de vele verenigingen. In de regio staan Ysselsteyners bekend als hardwerkende mensen. De plaatselijke wielerved Peter Winnen, die tijdens de Tour de France twee keer als eerste de Alpe d'Huez bedwong, staat wat dat betreft symbool voor de ware Ysselsteyner. Eenmaal aangekomen op het erf van de familie Gooren is het lastig kiezen. Bellen we aan bij de imposante villa die bijna klaar is of houdt de vakman huis in een van de drie loodsen, waarvan er één deels als woning fungeert? Hub Gooren heeft de auto al gehoord en staat bij het hek te wachten. We lopen langs een zelfgebouwd zwembad van gebruikte stenen waar je een stevig baantje in kunt trekken. Deze vakman heeft zijn zaakjes zichtbaar voor elkaar.

Je bent in 1983 begonnen. Toen mocht je zonder papiertje nog geen kraanleertje vervangen (beroepsgroepen werden nog beschermd door de vestigingswet, red.). Hoe kon je als klusser de kost verdienen?

Hub Gooren: "Door creatief te zijn."

Zijn vrouw Hennie vult Hub aan: "Hub was toen een beetje stout. Ik heb hem op het rechte spoor gehouden."

Hub grinnikt.

Hub: "Ik ben niet vrijwillig klusser geworden. Begin jaren tachtig was het in de bouw net zo erg als nu. Na tien jaar werken bij de baas stond ik op straat."

De toekomst van bouwbedrijf Hub Gooren is een vrouw.

Maar de mensen hier wisten dat ik een vakman was en adviseerden me voor mezelf te beginnen. Dat heb ik geweten. Ik werd tweemaal door de Economische Controledienst bekeurd, ik ben aangedragen. Een keer voor het vervangen van drie tegels en een keer voor het schilderen van een poppenhuis. Dat noemden ze schilderwerk...

Het vrije bestaan trok me, ik wilde niet meer terug naar een baas. Maar illegaal klussen ging dus niet werken. Ik heb in de avonduren mijn aannemerspapieren gehaald. Dat viel vooral in de wintermaanden niet mee. Sta je de hele dag in de kou te werken, kom je 's avonds ineens in zo'n warm gestookte klas. Ik moest moeite doen om tijdens de les niet in slaap te vallen."

Dus je hebt je aannemerspapieren, maar je biedt je toch aan als klusser. Waarom?

Hub: "Als aannemer vragen ze je voor funderingen, grote bouwwerken, dat soort werk. Dat wilde ik niet, ik ging voor de verbouwingen. Het bleek een goede keuze, op een gegeven moment hadden we drie man personeel. Ik was vooral bezig met dingen regelen, niet met klussen. Ik ben niet graag afhankelijk van anderen. Daarbij ben ik een perfectionist, dus heb je gauw woorden met iemand die het niet doet zoals jij het wilt. Ik ben van origine metselaar en timmerman en zie het direct als iets niet recht is. Met iemand met zulke ogen is samenwerken een uitdaging. Dus heb ik van de jongens afscheid genomen."

Ik pak bij voorkeur een klus van a tot z aan. Als je alle